

พฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐาน
วิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่อง
ทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
ADMINISTRATORS' SUPERVISORY BEHAVIOR AFFECTING TEACHERS'
PERFORMANCE ACCORDING TO TEACHER PROFESSIONAL
STANDARDS IN SCHOOLS FOR CHILDREN WITH INTELLECTUAL
DISABILITIES UNDER THE BUREAU OF SPECIAL
EDUCATION ADMINISTRATION

วารภรณ์ เมฆขาว/ WARAPORN MEKKHAO¹

โยธิน ศรีโสภะ/ YOTHIN SRISOPHA²

จิตติรัตน์ แสงเลิศอุทัย/ JITIRAT SAENGLOETUTHAI³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับพฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหาร
ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา 2) ระดับการปฏิบัติงานของครู
ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา และ
3) พฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหารซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐาน
วิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่
ผู้บริหาร และครูผู้สอนที่อยู่ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา
สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 278 คน โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตาม
สัดส่วน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นโดยผู้วิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
แบบขั้นตอน

¹ นักศึกษาลัทธิสุตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม, อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผลการวิจัยพบว่า

1. พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารในโรงเรียน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน
2. การปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียน อยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน
3. พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และด้านการนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูลข่าวสาร ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 24

คำสำคัญ: พฤติกรรมการนิเทศ การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ABSTRACT

The purposes of this research were to study: 1) the level of administrators' supervisory behavior in schools for children with intellectual disabilities; 2) the level of teachers' performance according to teacher professional standards in schools for children with intellectual disabilities; and 3) the administrators' supervisory behavior affecting teachers' performance according to teacher professional standards in schools for children with intellectual disabilities. The sample selected by proportional stratified random sampling consisted of 278 administrators and teachers in schools for children with intellectual disabilities under the Bureau of Special Education Administration. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and stepwise multiple regression analysis.

The findings of this research were as follows:

1. The administrators' supervisory behavior was at a high level both in overall and specific aspects.
2. The teachers' performance according to teacher professional standards in schools was at a high level both in overall and specific aspects.
3. The administrators' supervisory behavior in the aspects of nondirective behavior and directive information behavior together predicted the teachers' performance

according to teacher professional standards in schools for children with intellectual disabilities at the percentage of 24 with statistical significance at .05.

Keywords: administrators' supervisory behavior, teachers' performance according to teacher professional standards, Bureau of Special Education Administration

บทนำ

“งานด้านการศึกษาคือเป็นงานสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของชาติ เพราะความเจริญและความเสื่อมของชาตินั้นขึ้น อยู่กับการศึกษาของพลเมืองเป็นข้อใหญ่ จึงต้องจัดการศึกษาให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น” พระบรมราโชวาทในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ณ วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร 12 ธันวาคม 2512 และพระบรมราโชวาท พระราชทานแก่คณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวังไกลกังวล ณ พระราชวังไกลกังวล หัวหิน 27 พฤษภาคม 2513 กล่าวว่า “คุณนั้นจะต้องให้ความรู้แก่เด็ก ๆ ด้วยความเมตตา ด้วยความหวังดี คือ ด้วยความเมตตาต่อผู้ที่เป็นลูกศิษย์ และด้วยความหวังดีต่อส่วนรวม เพราะถ้าส่วนรวมประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ดี ส่วนรวมก็ไปรอด” จากพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นว่าการศึกษานั้นเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาประเทศและครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการศึกษา นอกจากนี้สถานศึกษาเป็นหน่วยงานทางการศึกษาที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยปฏิบัติการหลักในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ทั้งทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และควมมีสุขภาพอนามัยดี ตลอดจนมีระบบบริหารจัดการที่มีคุณภาพ โดยเกิดจากความร่วมมือร่วมใจในการพัฒนาสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาคณะครู ผู้ปกครองและชุมชน การดำเนินงานของสถานศึกษาจะประสบผลสำเร็จย่อมต้องอาศัยความรู้ ความสามารถ และคุณลักษณะที่ดีของบุคคลที่เกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546: 1) และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังกล่าวต้องพัฒนาระบบงานสำคัญทั้ง 3 ระบบงาน ไปพร้อม ๆ กัน คือ ระบบงานการบริหาร ระบบงานการนิเทศการศึกษา และระบบงานจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะระบบงานการนิเทศการศึกษาเป็นระบบงานสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งเพราะในการนิเทศการศึกษาหรือการนิเทศการสอน เพื่อให้เกิดผลสำเร็จดำเนินไปได้ด้วยดี มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องอาศัยระบบงานซึ่งเป็นการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนต่อเนื่องกันและมีระเบียบ แบบแผน (วัชรวิภา เลาเรียนดี, 2554: 19) ในส่วนของงานการนิเทศภายในโรงเรียนเป็นการทำงานของครูและผู้บริหารที่ต้องทำงานร่วมกัน เพื่อการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น เป็นไปตามเจตนารมณ์และเป้าหมายของการจัดการศึกษา ซึ่งเป็นหน้าที่ของผู้บริหารจะต้องดำเนินงานให้บุคลากรในโรงเรียนเกิดความร่วมมือกันในการพัฒนาการเรียนการสอน และต้องยอมรับว่าบุคลากรในโรงเรียนย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคลมีหลากหลายรูปแบบ ผู้นิเทศควรมีความรู้เกี่ยวกับการแบ่งประเภทของ

ครูตามสมรรถภาพในการสอนและการปฏิบัติงาน เพื่อจะเลือกแบบการนิเทศที่เหมาะสมกับครูผู้รับการนิเทศต่อไป

โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีจำนวน 19 โรงเรียน มีภารกิจจัดการศึกษา ทุกระดับการศึกษา (อนุบาล – มัธยมศึกษาตอนปลาย) ในรูปแบบโรงเรียนประจำให้กับกลุ่ม เด็กและเยาวชนพิการ ในวัยเรียนที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2553: 5) ดังนั้น โรงเรียนประจำจึงเปรียบเสมือนบ้านหลังที่สองของนักเรียนโดยมีครูเป็นผู้ดูแลแทนพ่อ แม่ ผู้ปกครอง หรือที่เรียกว่า “ครูหอพัก” การอยู่หอพักนั้นครูต้องมีการดูแลให้นักเรียนทำกิจกรรมต่าง ๆ ขณะอยู่หอพักด้วย ได้แก่ การทำกิจวัตรประจำวันของนักเรียน เช่น การอาบน้ำ การรับประทานอาหาร การทำความสะอาดเสื้อผ้า และกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในวันธรรมดาและวันหยุด นอกจากด้านการดูแลหอพักแล้ว ด้านการจัดการเรียนการสอนครูที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญานั้น ต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการสอนและการดูแลเด็ก ซึ่งครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ นอกจากนี้ต้องมีจิตใจที่เมตตา มีความรับผิดชอบต่อนักเรียน และต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือเด็กพิเศษด้วยความจริงใจ มีความอดทนในการที่จะปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และสร้างเสริมพฤติกรรมที่พึงประสงค์ให้แก่เด็กเหล่านั้น นอกจากนี้ยังต้องให้ความรักความอบอุ่นเปรียบเสมือนพ่อแม่คนที่สองของเขาด้วย จะเห็นได้ว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนั้นมีภาระหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติมากทั้งด้านการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติมากอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของครู ซึ่งสอดคล้องกับวริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ (2539: 24) กล่าวว่าบุคลากรด้านการให้บริการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการมักทำงานหนัก ซึ่งอาจทำให้ปัญหาอื่น ๆ ตามมา และจากการศึกษาพบว่า ผู้ดูแลต้องใช้เวลาการดูแลนานถึงประมาณ 12 ชั่วโมง และมีกิจกรรมที่ยุ่งยากนานถึง 6 ชั่วโมง ขึ้นไป

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการนิเทศของผู้บริหารนับว่ามีความสำคัญมาก เพราะถ้าผู้บริหารมีความรู้ ความสามารถในการบริหารและการนิเทศภายในโรงเรียนที่ดีแล้วก็จะช่วยให้การปฏิบัติงานของครูในทุก ๆ ด้านมีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของครูและนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียน โดยเฉพาะครูที่สอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาที่มีหน้าที่ต้องปฏิบัติมากอาจส่งผลกระทบต่อการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูได้ ซึ่งผู้บริหารจึงควรมีการนิเทศด้วยวิธีการที่หลากหลายเพื่อส่งเสริม สนับสนุน ปรับปรุงแก้ไข พัฒนาในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูผู้สอนให้มีการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องนำผลจากการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง พัฒนาการนิเทศภายใน และการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เพื่อให้การนิเทศและการปฏิบัติงานของครูมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพครูต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหาร ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อศึกษาระดับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการณ์พิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบเชิงพรรณนา (descriptive research) ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ จากโรงเรียน 19 โรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหาร จำนวน 60 คน และครูผู้สอน จำนวน 949 คน รวมทั้งสิ้น 1,009 คน ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2555

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 278 คน ซึ่งได้มาด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1. กำหนดกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (stratified random sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 194-195) ซึ่งแบ่งโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มี

ความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามภูมิภาค 6 ภาค ตามเกณฑ์ของราชบัณฑิตยสถาน ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก และภาคใต้ และนำจำนวนโรงเรียนมาเทียบสัดส่วนร้อยละ 80 ของแต่ละภาค และเลือกโรงเรียนสำหรับเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) ได้จำนวนโรงเรียน 14 โรงเรียน

2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน และ รองผู้อำนวยการ จำนวน 1 คน ซึ่งได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552: 48-49) และเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางศ์ จากจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน 1,009 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 45 คน ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหาร จำนวน 17 คน

3. กำหนดการสุ่มตัวอย่างของครูผู้สอนได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan อ้างถึงใน ธานินทร์ ศิลป์จารุ, 2552: 48-49) และเทียบสัดส่วนบัญญัติไตรยางศ์จากจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน 1,009 คน เป็นครูผู้สอน จำนวน 694 คน ได้กลุ่มตัวอย่างครูผู้สอน จำนวน 261 คน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 278 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สำหรับผู้บริหารและครูผู้สอน มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน และประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบสำรวจรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหาร และการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ซึ่งค่าความเชื่อมั่นตัวแปรต้น เท่ากับ 0.958 ตัวแปรตาม เท่ากับ 0.962

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามคืนด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ ได้รับแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนมา จำนวน 278 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100.00

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย
2. การวิเคราะห์ระดับพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารและระดับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารและการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient: r_{xy})
4. การวิเคราะห์พฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (stepwise multiple regression analysis)
5. การวิเคราะห์คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ระดับพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหาร
ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนัก
บริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวม

(n = 278)

พฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบชี้หน้าโดยการควบคุม	4.00	0.57	มาก	2
2. พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบชี้หน้าโดยให้ข้อมูล	3.87	0.70	มาก	4
3. พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบร่วมมือ	4.01	0.81	มาก	1
4. พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบไม่ชี้หน้า	3.95	0.84	มาก	3
รวม	3.96	0.65	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารของในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยจัดลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบร่วมมือ ($\bar{X} = 4.01$, S.D.=0.81) รองลงมา คือ พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบชี้หน้าโดยการควบคุม ($\bar{X} = 4.00$, S.D.=0.57) พฤติกรรมกรณีพิเศษแบบไม่ชี้หน้า ($\bar{X} = 3.95$, S.D.=0.84) และพฤติกรรมกรณีพิเศษแบบชี้หน้า ($\bar{X} = 3.87$, S.D.=0.70) ตามลำดับ

2. ระดับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และลำดับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวม

(n = 278)

การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู	\bar{X}	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ	3.89	0.58	มาก	9
2. ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดกับผู้เรียน	4.18	0.53	มาก	6
3. มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ	4.19	0.52	มาก	5
4. พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง	4.15	0.57	มาก	7
5. พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ	4.10	0.59	มาก	8
6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน	4.22	0.53	มาก	3
7. รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ	4.15	0.56	มาก	7
8. ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน	4.36	0.52	มาก	1
9. ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์	4.33	0.50	มาก	2
10. ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน	4.21	0.54	มาก	4
11. แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา	4.10	0.57	มาก	8
12. การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์	4.19	0.59	มาก	5
รวม	4.17	0.44	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่า การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงค่าเฉลี่ย จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = .52) รองลงมา คือ ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = .50) และจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ($\bar{X} = 4.22$, S.D. = .53) ตามลำดับ

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารกับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ (n = 278)

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปร	การนิเทศแบบชี้แนะโดยการควบคุม (X_1)	การนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล (X_2)	การนิเทศแบบร่วมมือ (X_3)	การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (X_4)	การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู (Y_{tot})
การนิเทศแบบชี้แนะโดยการควบคุม (X_1)	1.00				
การนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล (X_2)	0.69**	1.00			
การนิเทศแบบร่วมมือ (X_3)	0.62**	0.76**	1.00		
การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (X_4)	0.59**	0.76**	0.85**	1.00	
การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู (Y_{tot})	0.35**	0.42**	0.39**	0.47**	1.00

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง .59 - .85 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน โดยด้านการนิเทศแบบร่วมมือกับการนิเทศแบบไม่ชี้แนะมีความสัมพันธ์กันสูงสุด มีค่าเท่ากับ .85 และด้านการนิเทศแบบชี้แนะแบบควบคุมกับการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ มีความสัมพันธ์กันต่ำสุด มีค่าเท่ากับ .59 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน พฤติกรรมกรณีพิเศษของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นต้น พหุติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

(n = 278)

ตัวแปรพยากรณ์	สัมประสิทธิ์การถดถอย	Beta	SE.B	t	Sig.
ค่าคงที่	3.64		0.15	23.68	0.00
การนิเทศแบบไม่ชี้แนะ (X_1)	0.21	0.35	0.05	4.34	0.00
การนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล (X_2)	0.12	0.17	0.06	2.05	0.04
R = 0.49		R ² = 0.24	SEE. = 0.45	F = 43.17	Sig.F = 0.00

จากตารางที่ 4 พบว่า พหุติกรรมการนิเทศของผู้บริหารในตัวแปรด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะและการนิเทศแบบชี้แนะ โดยให้ข้อมูลเป็นตัวแปรซึ่งได้รับการคัดเลือกเข้าสมการ และสามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลของสถานศึกษาได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 โดยมีค่าประสิทธิภาพในการทำนาย (R^2) เท่ากับ 0.24 ซึ่งแสดงว่าการนิเทศแบบไม่ชี้แนะและการนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูลข่าวสารส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู และสามารถทำนายได้ร้อยละ 24 โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

โดยสามารถเขียนสมการพยากรณ์ได้ ดังนี้

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบคือ

$$\hat{Y}_{tot} = 3.64 + 0.21 (X_1) + 0.12 (X_2)$$

สมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน คือ

$$\hat{Z}_{tot} = 0.35 (Z_1) + 0.17 (Z_2)$$

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยเรื่อง พหุติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถอภิปรายผลในประเด็นสำคัญดังนี้

1. พหุติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน

ระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือมีระดับมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะโดยการควบคุม พฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และ พฤติกรรมการนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารมีความมุ่งมั่นและ ตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนที่มีต่อการนิเทศภายใน เพราะการนิเทศเป็นบทบาทหน้าที่ที่สำคัญ ของการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อช่วยเหลือและพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถ ในการพัฒนาตนเอง พัฒนางาน เพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับสุพร ธงชัย (2554: 104) เรื่องการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 พบว่า การนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษา กับ การปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ทั้ง 5 ด้าน ดังนี้ การพัฒนาบุคลากร การพัฒนากลุ่ม การช่วยเหลือครูโดยตรง การพัฒนาหลักสูตร และการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ตามลำดับ

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า พฤติกรรมการนิเทศแบบร่วมมือมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ซึ่งเป็น พฤติกรรมที่ผู้บริหารทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรในโรงเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น สาระความรู้ โดยให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการปฏิบัติงานเพื่อให้ครูได้มีการพัฒนาตนเอง พัฒนางานที่ปฏิบัติและนำไปสู่ความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับอรสา ห้อยระย้า (2545: 98) ที่ศึกษา เรื่องสมรรถภาพการนิเทศของผู้บริหารส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติภารกิจการนิเทศการศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี พบว่า สมรรถภาพการนิเทศ ของผู้บริหารโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า พฤติกรรมการนิเทศ ของกลุ่มผู้นิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้าง ทีมงานอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรก ทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งนี้เพราะว่าการทำงานเป็นทีมโดยให้ทุกคนมี ส่วนร่วม เป็นรูปแบบหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จของงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของนิรมล วิบูลมงคล (2551: 148-149) ที่ศึกษาพฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน แนะนำของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล ซึ่งผลการวิจัย พบว่า อยู่ในระดับมาก เนื่องจากผู้บริหารเห็น ความสำคัญในการระดมความคิดของบุคลากรในสถานศึกษา เพื่อค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นใน สถานศึกษา คำนึงถึงความเหมาะสมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสถานศึกษา

2. การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้ เป็นเพราะกระทรวงศึกษาธิการ มีนโยบายส่งเสริมให้บุคลากรมีความก้าวหน้า ในวิชาชีพ ตามพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ให้ครูสภาออกข้อบังคับ ที่เรียกว่า “ข้อบังคับของคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548” ซึ่ง เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดพร้อมทั้งมี

การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามระดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ ที่กำหนดว่ามีความรู้ ความสามารถและความชำนาญเพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพต่อไปได้ และผู้บริหารจึงให้ความสำคัญในการส่งเสริมยกย่องครูให้เป็นครูมืออาชีพ

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ครูมีบทบาทสำคัญเป็นอย่างมาก ครูต้องปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับนักเรียน มีการแสดงออก การประพฤติและการปฏิบัติในด้านบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยาวาจา และจริยธรรมที่เหมาะสมกับความเป็นครูอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ผู้เรียนมีความเลื่อมใสศรัทธา และยึดเป็นแบบอย่าง เพราะโรงเรียนที่เปิดสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เป็นโรงเรียนประจำ ดังนั้นครูจะมีความใกล้ชิดกับเด็กตลอดเวลาไม่ว่าจะอยู่ห้องเรียน หรือหอพัก ดังนั้น การเป็นแบบอย่างที่ดีของครูจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสนธยา พิมพ์พันธ์ (2554: 105-106) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พบว่า การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูทั้ง 12 มาตรฐาน ในโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.68 เมื่อพิจารณา รายมาตรฐาน พบว่า อันดับที่ 1 คือ มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17 รองลงมาคือ มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่เกิดกับผู้เรียน อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.91 และมาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.16 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของรังสิมา พานประเสริฐ (2544: 83-84) ได้ศึกษาความสัมพันธระหว่างพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษา กับพฤติกรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษา ทั้งโดยภาพรวมและทุกรายด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ครูมีพฤติกรรมตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และมีเพียงด้านเดียวที่อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน และพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนตามเกณฑ์มาตรฐานผู้บริหารการศึกษา โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ

3. พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า มีพฤติกรรมการนิเทศ 2 ด้าน ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยสามารถทำนายในภาพรวม ได้ร้อยละ 24 โดยอภิปรายผลเป็นรายด้าน ดังนี้

3.1 พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้หน้า ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษในทุกด้าน ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารเป็นผู้ที่สนับสนุนส่งเสริมและอำนวยความสะดวก สะดวกในเรื่องต่าง ๆ ให้แก่ครู เปิดโอกาสให้ครูได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างตั้งใจ ให้รางวัลเพื่อเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูในการปฏิบัติงาน และให้ครูได้เป็นผู้ตัดสินใจด้วยตนเอง โดยส่งผลให้ครูปฏิบัติงานอย่างเต็มใจซึ่งทำให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลแก่สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสิทธิพงศ์ เกรอต (2550: 94) ที่วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิภาพของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2 พบว่า พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน และพฤติกรรมการนิเทศแบบไม่ชี้หน้ามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เป็นพฤติกรรมการนิเทศในลักษณะที่ครูผู้รับการนิเทศเป็นผู้เสนอแนวคิดแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงพัฒนาการจัด การเรียนการสอน โดยผู้บริหารจะเป็นผู้คอยรับฟังการเสนอแนวคิด และส่งเสริมสนับสนุนให้อิสระและเปิดโอกาสในการคิด การจัดการ การจัดบรรยากาศ ให้กำลังใจ และให้ครูเป็นผู้ตัดสินใจในการแก้ปัญหาเอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของชนาลัย เลิศประพฤติ (2548: 79) ที่ศึกษาวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการนิเทศของกลุ่มผู้นิเทศภายในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมพฤติกรรมการนิเทศของกลุ่มผู้นิเทศภายในสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานครอยู่ในระดับมาก แสดงว่า พฤติกรรมการนิเทศของกลุ่มนิเทศเป็นที่ยอมรับของผู้รับการนิเทศ ทั้งนี้เพราะว่ากลุ่มผู้นิเทศซึ่งประกอบด้วยผู้บริหาร ผู้ช่วยผู้บริหาร และผู้ช่วยผู้นิเทศมีความมุ่งมั่นในการพัฒนางานให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมาย และตระหนักในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร

3.2 พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหาร ด้านการนิเทศแบบชี้หน้าโดยให้ข้อมูล ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ อันดंबरองลงมา โดยส่งผลต่อการปฏิบัติงาน 3 ด้าน ได้แก่ 1) การปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ 2) การพัฒนา

สื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ และ 3) การร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์ ทั้งเนื่องจากครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีภารกิจที่ต้องปฏิบัติมาก ทั้งด้านการเรียนการสอน การดูแลนักเรียนที่หอพักและงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย อาจส่งผลกระทบต่อการทำงานด้านการเรียนการสอน และการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องคอยช่วยเหลือสนับสนุนครูในด้านต่าง ๆ โดยการให้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางเกี่ยวกับการพัฒนางาน ซึ่งมีวิธีที่หลากหลายที่จะให้ครูเลือกไปปฏิบัติให้เหมาะสมกับงาน เช่น การจัดอบรม สัมมนา ศึกษาดูงาน เป็นต้น ทำให้ครูมีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามเพื่อพัฒนาตน และพัฒนางานที่รับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของภิญโญ สุทธิพิทยศักดิ์ (2552: 79) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานี พบว่า พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยพฤติกรรมการนิเทศด้านการให้ความช่วยเหลือครูโดยตรงมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เช่นเดียวกับจินตนา เสงจันทร์ (2547: 152) ที่ศึกษาพฤติกรรมการปฏิบัติงานนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในกลุ่มโรงเรียนเบ็ญไพโร-คังพะยอม สปอ. บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมในการปฏิบัติงานนิเทศทุกด้านอยู่ในระดับมาก ความต้องการรับการนิเทศของครูผู้สอน พบว่า ครูมีความต้องการรับการนิเทศจากผู้บริหารในความต้องการรับการนิเทศของครูผู้สอน พบว่า ครูมีความต้องการรับการนิเทศจากผู้บริหารในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. โรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ควรพัฒนาครูให้ได้รับการพัฒนาวิชาชีพด้านการปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ เช่น กิจกรรมการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ การผลิต ผลงานทางวิชาการหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และการนำเสนอผลงานทางวิชาการ เป็นต้น เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน นำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาศักยภาพผู้เรียน และพัฒนางานของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงพฤติกรรมนิเทศของตนเอง โดยใช้พฤติกรรมนิเทศแบบไม่ชี้หน้า และพฤติกรรมนิเทศแบบชี้หน้าโดยให้ข้อมูลข่าวสารในการนิเทศ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู

3. สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการวางแผน การพัฒนา ศักยภาพผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่อง ทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านพฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหาร สถานศึกษาและการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพครูของครูผู้สอน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐาน วิชาชีพครู ในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหาร งานการศึกษาพิเศษ
2. ควรมีการศึกษาพฤติกรรมกรรมการบริหารของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของ สถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ

สรุป

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า พฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหารในโรงเรียนที่จัดการเรียน การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวม และรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย คือ พฤติกรรมการณ์เทศแบบร่วมมือ พฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้แนะโดยการควบคุม พฤติกรรมการณ์เทศ แบบไม่ชี้แนะ และพฤติกรรมการณ์เทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล ตามลำดับ การปฏิบัติงานของครู ตามมาตรฐานวิชาชีพครูในโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และพฤติกรรมการณ์เทศของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานของครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู ได้แก่ ด้านการนิเทศแบบไม่ชี้แนะ และ ด้านการนิเทศแบบชี้แนะโดยให้ข้อมูล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). **แนวทางการดำเนินการของสถานศึกษาเพื่อจัดกิจกรรมเสริมสร้าง
ประสบการณ์พัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าพัสดุและครุภัณฑ์.
- จินตนา เสงจันทร์. (2547). **พฤติกรรมกรรมการปฏิบัติงานนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา
กลุ่มโรงเรียนเบ็ญไพโร-คู้งพะยอม สปอ. บ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี**. สารนิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ชนาลัย เลิศประพฤติ. (2548). **พฤติกรรมการนิเทศของกลุ่มผู้นิเทศภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานเขตบางแค กรุงเทพมหานคร**. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2552). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS (พิมพ์ครั้งที่ 10)**.
นนทบุรี: เอส อาร์พรีนติ้งเมสโปรดักส์.
- นิรมล วิบูลมงคล. (2551). **พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานแนะแนว
ของครูโรงเรียนสังกัดเทศบาล**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่ (พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- ภิญโญ สุทธิพิทยศักดิ์. (2552). **พฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารกับประสิทธิภาพการสอนของ
ครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษายุทธยานิ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุ
ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครสวรรค์.
- รังสิมา พานประเสริฐ. (2544). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของผู้บริหารโรงเรียนตามเกณฑ์
มาตรฐานผู้บริหารการศึกษา กับพฤติกรรมของครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดกาญจนบุรี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์. (2539). **กฎหมายและนโยบายของรัฐเกี่ยวกับคนพิการ**. กรุงเทพฯ:
คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วัชรภา เล่าเรียนดี. (2554). **นิเทศการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 8)**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สนธยา พิมพ์พันธ์. (2554). **ศึกษการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูของครูในโรงเรียน
มัธยมศึกษา อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- สุพร รัชชัย. (2554). **การนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับการปฏิบัติงานวิชาการในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิทธิพงษ์ เกรอด. (2550). **ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการนิเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต 2.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2553). **ข้อมูลสารสนเทศปี 2553.** กรุงเทพฯ: สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (อัดสำเนา).
- อรสา ห้อยระย้า. (2545). **สมรรถภาพการนิเทศของผู้บริหารส่งผลต่อการปฏิบัติการจัดการนิเทศการศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.